

OBSAH

Předmluva	9
---------------------	---

První pojednání

JAK JE TOMU PODLE MARTINA HEIDEGGERA S ČLOVĚKEM?	11
---	----

Uvedení do otázky	11
-----------------------------	----

Překonání humanismu. Rozdvojení.

Ohrožení člověka dnes podle Heideggera	13
--	----

První krok: ‚bytí ve světě‘ (In-der-Welt-Sein). Druhý krok: Otázka techniky. Třetí krok: Západní metafyzika.

Záchrana člověka dnes podle Heideggera	18
--	----

Zapomenutost bytí (Seinsvergessenheit). Technika.

Neautentičnost (Uneigentlichkeit).

Celek pobytu v horizontu ‚ničeho‘	24
---	----

Starost (Sorge) a ‚nic‘ (Nichts). ‚Nic‘ a bytí. Bytí a Bůh.

Závěrečné poznámky	32
------------------------------	----

Otázka dnešního ateismu. Žádoucí revoluce.

Druhé pojednání

BYTÍ PODLE HEIDEGGERA A TOMÁŠE AKVINSKÉHO	35
---	----

Bytí u Heideggera	35
-----------------------------	----

Bytí a pobyt (Dasein). Metafyzika a fundamentální ontologie.

Bytí jako úděl (Geschick) a člověk. Bytí a otázka po Bohu.

Bytí u Tomáše Akvinského	42
------------------------------------	----

Skrýtá odkrytost (verborgene Entborgenheit) bytí. Bytí podle Komentáře k *Sentencím*. Bytí a Bůh. Bytí v *De potentia*. Bytí v *Theologické summě*.

Třetí pojednání

OTÁZKA PO ZÁKLADU.

SETKÁNÍ S MARTINEM HEIDEGGEREM 52

Úvod 52

Otázka po základu u Heideggera 53

Základ (Grund) jako konečná svoboda. Ontologická diference.

Bytí jako fundament. Bytí – člověk – Bůh. Bytí jako beze-dno

(Ab-grund). Diference v uvlastnění (Ereignis) jako téma myšlení.

Závěrečné úvahy. 20050548*

Otázka po základu: Pokus o věcné objasnění 66

Myšlení jako zakládání. Dva druhy založení jsoucna v bytí.

Zakládání samého bytí. Bytí samo – transcendence v imanenci.

Subsistující bytí – transcendence. Participace jako uvlastnění

(Ereignis).

Čtvrté pojednání

ČLOVĚK – ČAS – BYTÍ 77

Úvod: tematika v nástinu 78

✓ HEIDEGGER 78

Čas jako horizont bytí. Úloha zapomenutosti bytí. Překonání

zapomenutosti bytí.

TOMÁŠ AKVINSKÝ 82

Problém. „Ens“ a „esse“. Skrytost bytí (Seinsverborgenheit)

a nadčasovost. Časové utváření a transcendentalita. Dva základní

směry u Akvinského.

První část – Od člověka skrze čas k bytí 89

HEIDEGGER 89

Starost – úzkost (Angst) – ‚nic‘. ‚Nic‘ a celost pobytu (Ganzheit

des Daseins).

TOMÁŠ AKVINSKÝ 92

○ 1. oddíl: Celý člověk ve smyslovosti 93

Jednotlivé smysly a společný smysl – přítomnost. Fantazie

a paměť – minulost. Síla hodnocení resp. sjednocení. Budouc-

nost – Časování (Zeitigung). Vzestup a sestup. Budoucnost

jako základní dimenze. Starost – úzkost – ‚nic‘ – vznikání cel-

ku. Časové schéma bytí.

2. oddíl: Celý člověk v rozvažování a rozumu	107
Čas - věčnost: tři stupně. Duchovní je vnořeno do smyslového. Čas jako uskutečňovaná sukcesivnost (Nacheinander). Čas podle Heideggera a Tomáše. Simultánnost (Zugleich) jako sjednocující prvek sukcesivnosti. Bytnost (Wesenheit) jako sjednocující simultánnost. Fyzické uskutečnění a metafyzická hloubka. Bytnost jako účast (Teil-habe) na bytí. Tři způsoby bytí. Bytí jsoucna. Subsistující bytí. Rozvažování (Verstand) v sukcesivnosti. Způsob sukcesivnosti. Sukcesivnost a simultánnost či rozvažování a rozum (Vernunft). Rozvažování a bytnost hmotných věcí. Rozum a bytí. Bytí a základní náhledy (Ureinsichten). Věčnost v čase. Vzestup k absolutní simultánnosti. Ontický, ontologický čas, věčnost.	
<i>Druhá část – Od bytí skrze čas k člověku</i>	147
HEIDEGGER: „Ereignis“	147
Od Kehre k Zeit und Sein. Bytí jako přítomnění a událost (Anwesen und Ereignis). Člověk v uvlastnění. Sounáležitost. Otázka Boha a uvlastnění. Příspěvky z „Protokolu“. Nechat přítomnit (Anwesenlassen) z uvlastnění.	
TOMÁŠ AKVINSKÝ	159
1. oddíl: „Creatio“	159
„Creatio“ není „mutatio“. Řecké myšlení. Vytváření (Hervorbringen) bytí. Svéráz vztahu. K otázce kauzality. Problém moci. Trvalé udělování (Ereignen). Způsobené (Bewirktes) a způsobující (Bewirkendes). Bytí, z něhož vyvěrá uvlastnění. „Nic“ a dění svobody. Personální dění. Subsistující bytí. Dění pravdy a lásky. „Creatio“ a uvlastnění.	
2. oddíl: „Creatio“ a „tempus“	186
„Creatio“ v nedělitelném Nyní. Stvořené je konečné. Přítomnost a odnětí (Entzug). Mnohost a časování. Věčnost a čas. „Aevum“ mezi věčností a časem. Participovaná věčnost. Člověk a čas. Pohyb jako mezní případ časování: Krajní vytrácení se. Podlidská skutečnost jako počínající odhalování simultánnosti. Uvolňování simultánnosti v rostlině a zvířeti. Uvolňování simultánnosti ze sukcesivnosti. Člověk jako zdokonalení podlidského. Časování rozumu v rozvažování. Skrytost bytí (Verborgenheit). Časování rozvažování ve smyslovosti. Sestupné a vzestupné „nic“. Skrývání simultánnosti ve smyslovosti. Simultánnost v tělesnosti (Leiblichkeit) – Nyní a Zde. Časová-	

ni bytí ve zvířeti. Časování bytí v rostlině a v anorganickém světě. Tři stupně v člověku. Tři stupně okolo člověka. Tři stupně a dimenze času. Stvoření (Erschaffen) jako časování.

Seznam zkratek 235

Ediční poznámka 237